

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314011100
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4314011100.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného T. F. , pre prečin podielníctva podľa § 231 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné prečiny, o sťažnosti odsúdeného T. F. proti uzneseniu Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 13.03.2015, sp. zn. 4Pp/65/2014 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 22. apríla 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného T. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci v senáte napadnutým uznesením podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh (z 19.11.2014, doručený mu 28.11.2014, ďalej len „návrh“) odsúdeného T. F. (ďalej len „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere dva roky (so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia) trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 14.10.2010 sp. zn. 2T/152/2010 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V z 31.07.2012 sp. zn. 2T/152/2010 a uznesením Krajského súdu v Bratislave z 13.09.2012 sp. zn. 4Tos/82/2012 a uloženého mu vo výmere štyri roky (so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia) rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 05.04.2013 sp. zn. 6T/89/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 25.09.2013 sp. zn. 1To/67/2013 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že odsúdený v prejednáwanej veci splnil iba formálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je výkon polovice uloženého mu trestu a čiastočne jednu z dvoch materiálnych podmienok takéhoto rozhodnutia, ktorou je preukázanie určitého stupňa polepšenia, pretože (a predovšetkým) bol päťkrát disciplinárne odmenený a ani raz disciplinárne trestaný, nesplnil však druhú materiálnu podmienku podmiennečného prepustenia, ktorou je prognóza, že v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život, pretože v minulosti sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti najmä majetkovej a drogovej, za ktorú mu boli ukladané prevažne nepodmiennečné tresty odňatia slobody, ktoré nesplnili svoj účel, o čom svedčí odpis z registra trestov, pričom tvrdenie odsúdeného, že si uvedomil nesprávnosť svojho konania a chcel by viesť riadny život, považoval súd prvého stupňa za účelové a nepresvedčivé upozorniac, že aj v prejednáwanej veci vykonávaný trest bol pôvodne podmiennečným, v skúšobnej dobe ktorého sa odsúdený neosvedčil a aj z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (ďalej len „ústav“) vyplýva, že ciele programu zaobchádzania sa u neho plnia iba čiastočne, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania stredné, z ktorých všetkých dôvodov je potrebné na neho naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami uplatňovanými vo výkone trestu odňatia slobody.

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 13.03.2013 v jeho prítomnosti, po ktorom oznámení písomným podaním adresovaným súdu prvého stupňa a odovzdaným v ústave 16.03.2015, teda s poukazom na ustanovenie § 63 odsek 6 písmeno d/ Trestného poriadku včas, podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil tvrdením, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci rozhodol bez spisového materiálu, ktorý sa mu nepodarilo zaistiť, že „nemal zločin“ a má za to, že sa dopustil procesnej chyby. Namietal opodstatnenosť zistenia súdu prvého stupňa ohľadne zvyškov v prejednávanej veci vykonávaných trestov odňatia slobody tvrdiac, že minulosť je už za ním, že súdom prvého stupňa vytknuté tresty si už odpykal, že ešte chce vidieť svojich rodičov a preto podal návrh, z ktorých všetkých dôvodov, súčasne sľúbiac, že splní všetky uložené mu obmedzenia, nebude páchať trestnú činnosť a povedie riadny život, požiadal o preskúmanie jeho sťažnosťou napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 10.04.2015, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že odsúdený nespĺnil v poradí druhú z dvoch materiálnych podmienok podmieneného prepustenia (ktorou podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je predpoklad, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú (s výnimkou ďalej uvedenou) správne, teda nielen opodstatnené a zákonu zodpovedajúce, ale aj úplné, a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto iba poukazuje považujúc za potrebné ich iba spresniť a to (okrem ďalej uvedeného) predovšetkým v tom smere, že v osobe odsúdeného ide (bez zahladených odsúdení a vrátane odsúdení v prejednávanej veci) o v minulosti dvadsaťdvakrát trestaného špeciálneho recidivistu, ktorý od roku 1991 (bez všetkých ďalej označených odsúdení relevantných pre rozhodnutie o návrhu v prejednávanej veci) najmenej v piatich iných prípadoch prepustený výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, výkon ktorých trestov sa aj podľa názoru nadriadeného súdu u neho zrejme minuli akýmkoľvek výchovným účinkom.

Ani sťažnostné námietky odsúdeného, obsahom ktorých bolo nezistenie skutkového stavu súdom prvého stupňa v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu, nepovažoval nadriadený súd za opodstatnené, pretože súd prvého stupňa jednak zadovážil všetky pre rozhodnutie relevantné rozhodnutia označené vo výroku napadnutého uznesenia, ktoré listinné dôkazy na verejnom zasadnutí uskutočnenom v prejednávanej veci 13.03.2015 postupom podľa § 269 Trestného poriadku vykonal, jednak nepochybne (aj keď z neúplne označených údajov) správne zistil, že odsúdený v prejednávanej veci splnil formálnu podmienku podmieneného prepustenia, ktorou je podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon polovice spoločne nielen v prejednávanej veci v súčasnosti (od 27.11.2013) vykonávaného trestu odňatia slobody vo výmere dva roky uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 14.10.2010 sp. zn. 2T/152/2010 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V z 31.07.2012 sp. zn. 2T/152/2010 a uznesením Krajského súdu v Bratislave z 13.09.2012 sp. zn. 4Tos/82/2012 (ktorý s prihladením na započítanú väzbu vykonávanú v dobe od 12.07.2010 do 23.08.2010 vykoná už 16.10.2015) a trestu odňatia slobody, ktorý má začať vykonávať vo výmere štyri roky uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 05.04.2013 sp. zn. 6T/89/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 25.09.2013 sp. zn. 1To/67/2013 (a to od 16.10.2015 iba do 18.04.2017 s prihladením na započítanie vykonanej väzby od 30.12.2007 do 27.06.2008 a v rámci uloženého súhrnného trestu už v dobe od 07.01.2009 do 07.05.2010 a od 27.07.2011 do 27.03.2012 vykonaných trestov odňatia slobody uložených mu vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/178/2008 a Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/135/2009), ale zrejme aj (už v dobe od 27.03.2012 do 27.11.2013) vykonaného trestu odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov mu uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 25.05.2012 sp. zn. 5T/135/2011 (po započítaní v rámci uloženia súhrnného trestu v dobe od 27.03.2012 do 15.06.2012 vykonaného trestu odňatia slobody uloženého vo veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/135/2009).

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).